

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves Jelenlévők!

Századok óta közel áll a Boldogasszony-tisztelet népünkhöz. Szent István neki ajánlja az országot, eleink, ha hadba mennek, Máriás zászlók alatt teszik ezt, uralkodóink pénzérmékre veretik a Mennybe felvett Asszony alakját. Ősi himnuszunkban, ahol régi, nagy patrónánknak nevezzük, ezt kérjük: Ne feledkezzél el, szegény magyarokról.

Ünnepi örömmel köszönjük most Istennek, hogy a mai napon, Mária alakján keresztül, a művészet eszközeivel ismét megszólít bennünket. Nem feledkezik el rólunk Isten. S nem feledkezik el Mária. Mert a művészet, s elsősorban a szakrális művészet, a léleknek szól. A lelket akarja nemesíteni. Szépet, nemeset ajándékozik a szemnek, csodálatra ösztönöz, s felemeli a lelket. Egészen az Istenhez.

A művészetnek ezer nyelve van, mert az emberi szó gyenge. A művészetben újból és újból megcsillan valami, ami megmutatja: az ember több annál, mint amit képzel önmagáról. Mindez valamennyi művészetre igaz, de sokszorosan elmondható a szakrális művészetekről.

A művészet, a maga sokféleségével képes arra, hogy reményt és jövőt adjon az embereknek.

Szűz Mária életének egyes mozzanatait vehetjük szemügyre e művek által. Az ő élete a mi életünk is. Öröm és fájdalom, csüggedtség és új remény váltogatják egymást életében. Akárcsak a miénkben.

Máriára nézünk. Arra, aki a legnagyobb példaképe a katolikus embernek. De nemcsak neki. Hiszen ő, aki feltétel nélkül hitt Istenben s odaadóan teljesítette akarátát, mindenkit az igazra, a nemesre ösztönöz. Kitartásra, helyállásra buzdít. Életünk háborgó tengerén hajnalcsillagként ragyog, hogy merjünk életünkben áldozatokat is vállalni, kicsikként merjünk nagyot álmodni.

Jézus Mária által jött közénk, mi meg Mária által juthatunk Jézushoz.

„Ma már hiszem: nagy döntés vár reám,
Legyőzni mindent, mi ellenem támadt,
Mutatni egy példátlan életet
S nem bocsátani el az én Máriámat” – mondja Ady Endre (A pócsi Mária).

Mindnyájunknak ezt a nagy döntést kell meghoznunk, ha el akarunk jutni Istenhez, s ha el akarunk jutni egymáshoz.

E tárlat, nagyszerű művészi és szakrális üzenetet hordoz. A Boldogasszony mindnyájunké. Benne ismét egymásra találhatunk. E tárlat által sokhelyütt, sokakban ismét felébredhet a szunnyadó vágyakozás, erősödhet az az igény az igazi értékek iránt, és egyre többen lehetnek a követői a Jó, a Szép és az Igaz bemutatásának, örömteli befogadásának és továbbadásának!

2011.november 15.

Dr. Herdics György
dunaszerdahelyi esperesplébános úr